

ת"פ 59261/08/18 - עבד אלעזיז יוסף זועבי נגד ועדה מקומית לתכנון הגליל המזרחי

בית המשפט המחוזי בנצרת בשבתו כבית-משפט לערעורים פלייט

עתפ"ב 59261-08-18 זועבי נ' ועדה מקומית לתכנון הגליל המזרחי
תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

בפני כבוד השופטת תמר נסים שי
מערערים עבד אלעזיז יוסף זועבי

נגד
משיבים ועדה מקומית לתכנון הגליל המזרחי

החלטה

1. לפני בקשה לביטול פסק דין שניתן ביום 8/4/19. במסגרתו נדחה ערעורו של המבקש, אשר לא התייצב לדיון שנקבע לשמיעת ערעורו ביום 4/4/19 ולא הציג אישור רפואי המצדיק היעדרותו מהדיון, כמפורט בהחלטה מאותו מועד.

2. בתמצית יצוין, כי המערער הגיש ערעור על גזר דין שניתן על ידי בית משפט השלום בטבריה (כב' השופט י. נבון), במסגרתו הושטו עליו, בין היתר, 3 חודשי מאסר בפועל שירוצו בעבודות שירות, קנס בסך 40,000 ₪ וכן הופעלה התחייבות מהליך קודם בסך של 7,000 ₪ במצטבר לקנס.

3. ביום 4/4/19 התקיים דיון בערעור, אליו לא התייצב המערער. ב"כ המערער טען בדיון כי אינו מוסמך לטעון בשם המערער, וכי המערער לא התייצב משום שהוא שוהה עם בתו בבי"ח שניידר. בהחלטתי מאותו מועד קבעתי כי על המערער להמציא אישור רפואי לאמור, שאם לא כן יראה כמי שזנח את הערעור והערעור יידחה. משלא הומצא אישור רפואי עד למועד שנקבע, ניתן ביום 8/4/19 פסק דין הדוחה את הערעור.

4. ביום 24/6/19 הגיש המערער בקשה לביטול פסק הדין. במסגרת הבקשה הוא טוען כי לא המציא אישור רפואי בשל בלבול בתאריך הבדיקה, כשכוונתו (ככל הנראה), לכך שהבדיקה לא נערכה במועד הדיון וכי הייתה קבועה למועד אחר. נטען כי היעדר ההתייצבות איננו נובע מזלזול בהליך אלא ממצבה הרפואי של בתו, הנזקקת לבדיקות מרובות. כן נטען כי חלה התקדמות בהוצאת היתר הבניה וכי זה צפוי להתקבל בתוך שבועיים. המערער טוען כי נטל אחריות על מעשיו, והותרת פסק הדין על כנו תסב לו נזק עצום בשל מצבו המשפחתי והכלכלי.

לבקשה עצמה לא צורף מאום, אך לתשובה לתגובה צורף אישור מטעם מהנדס מיום 18/2/19, המאשר כי הבקשה למתן היתר מתעכבת בשל עניינים הקשורים למפות המצביות, וכי בעיה זו תיפתר בקרוב.

5. המשיבה מתנגדת לבקשה. נטען כי הבקשה הוגשה בשיהוי של 3 חודשים, ללא שצורפה לה אסמכתא בדבר הבדיקה הנטענת של בתו של המערער. אף שהמערער ידע על מועד הדיון מבעוד מועד, לא פעל להגשת בקשה לדחייתו. הנימוק לבקשה איננו סביר, שכן ב"כ המערער טען בדיון כי המערער שהה בבי"ח עם בתו, וכעת מתברר שלא כך היה. המערער מנסה לדחות את הקץ על מנת לקבל היתר, מתוך הנחה כי קבלת היתר תשפר את עמדתו בערעור.

דין והכרעה

6. לאחר עיון בבקשה ובתגובות, נחה דעתי כי דין הבקשה להידחות.

7. הוראת סע' 208 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב - 1982 מורה כי הדיון בערעור יהיה בפני בעלי הדין. כאשר בעל דין הוזמן אך לא התייצב, ניתן לדחות את הערעור מטעם זה בלבד. ראוי לציין כי החוק מתיר לדון בערעור שלא בפני המערער, ואולם בעניין שלפניי, בא כוח המערער ביקש שלא לעשות כן אלא לדחות את הדיון למועד אחר, אליו יתייצב המערער, ואף הוסיף כי אינו מוסמך לטעון בהיעדרו של המבקש.

8. על פי המבוקש, נדחה המועד, ואולם הדחייה הותנתה בהמצאה אישור רפואי אשר יצדיק את היעדרות המבקש מהדיון שנקבע. לא זו בלבד שהמבקש לא המציא אישור רפואי אלא שאף לא הגיש כל בקשה אחרת, לרבות טיעון כפי טיעונו בבקשה זו, לפיו חל אצלו בלבול כלשהו ביחס למועד הבדיקה. משכך, ובהמשך להחלטתי מיום 4/4/19, נדחה הערעור.

9. לאחר דחיית הערעור שב המבקש ופנה לבית משפט זה ביום 22/5/19 ועתר לדחות את המועד שנקבע לתחילת ריצוי עבודות השירות בשל עיד אלפיטר שחל באותו מועד, ובקשתו זו נעתרה לאחר קבלת עמדת המשיבה (החלטה מיום 26/5/19).

10. הבקשה דן הוגשה כאמור רק ביום 24/6/19.

11. על הבקשה חולשות הוראות סע' 208א' לחוק סדר הדין הפלילי המורה כדלקמן:

(א) נדחה ערעורו של נאשם בשל אי-התייצבותו יבטל בית המשפט את ההחלטה על דחיית הערעור וישמע את הערעור אם נוכח, על פי בקשת המערער, כי היתה סיבה מוצדקת לאי התייצבות המערער או אם ראה שהדבר דרוש כדי למנוע עיוות דין.

(ב) בקשה לפי סעיף זה תוגש תוך חמישה עשר ימים מיום שהחלטת הדחיה הודעה למערער או תוך מועד מאוחר יותר שהסכים לו בית המשפט.

12. אם כן, הבקשה אינה מוגשת בהתאם להוראות הדין, משהוגשה למעלה מחודשיים לאחר מועד מתן פסק הדין (ולא בתוך 15 יום) וזאת ללא כל נימוק לכך וללא בקשה להארכת המועד.

13. למעלה מן הנדרש, אף לגופה דינה דחייה. טענת המבקש באשר לאי התייצבותו לדיון שנקבע אינה מפורטת די צרכה. ראשית, המבקש אינו טורח להבהיר מדוע לא הקדים בקשה לדחיית המועד לדיון שנקבע, שאליו לא התייצב. שנית, הוא אינו מבהיר האם התייצב באותו מועד לבדיקה בבית החולים או שאך סבר כי זו מתקיימת ולפיכך לא התייצב לדיון. למעשה, אף עתה לא ברור כלל מדוע לא התייצב לדיון. המבקש אף לא תמך בקשתו בתצהיר מטעמו או בתיעוד אחר כלשהו. גם בשלב זה חסרה הבקשה תיעוד, ולו מינימלי, ביחס למצבה של בתו ולבדיקות שנערכו לה במועדים כאלה ואחרים, כדי לתמוך בה.

14. זאת ועוד, אף לא ראיתי כי ביטול פסק הדין דרוש לשם מניעת עיוות דין. ערעורו של המבקש מופנה כנגד גזר הדין שהושת עליו, כאשר הטענה העיקרית שבפיו הינה שיש להקל עמו נוכח התקדמות ממשית שחלה לצורך הוצאת היתר הבניה, וכי ההיתר אמור להתקבל בתוך מספר ימים.

15. אפילו היה מקום לשקול לזכותו קבלת היתר במועד כלשהו (וספק אם יש לעשות כן בשלב זה - ראה רע"פ 3618/17 סלימאן סלים מולא נ' הועדה המקומית לתכנון ובניה "גליל מרכזי" עכו (3.5.18)), הרי שטענה זוהי נטענה כבר בהודעת הערעור שהוגשה לפני כשנה, נטענה שוב בבקשה לביטול פסק הדין שהוגשה ביום 24/6/19 ואף בתשובה לתגובה. עם זאת, חרף חלוף הזמן, טרם ניתן היתר. משכך, טענה זו ממילא אין בה מאום ולא ניתן לזקפה לזכותו.

16. לעניין חומרת העונש, אציין כי עיון בטענות ובגזר הדין מעלה שסיכויי הערעור קלושים. כידוע, ערכאת הערעור אינה נוטה להתערב בגזר הדין שנפסק על ידי הערכאה המבררת אלא אם נפלה בו טעות מהותית ובולטת או כאשר הוא חורג באופן קיצוני מהענישה הנוהגת במקרים דומים (ראה למשל ע"פ 1053/08 פלוני נ' מדינת ישראל (מיום 18.4.19)). המבקש הורשע באי קיום צו הריסה ובהמשך שימוש במבנה ללא שניתן היתר כדיון. בנסיבות העניין העונש שהושת עליו אינו חמור ובוודאי אין בו כדי לבסס חשש לעיוות דין.

17. נוכח כל האמור - הבקשה נדחית.

18. המערער יחל לרצות את עבודות השירות ביום 19/08/2019.

המזכירות תמציא לצדדים ולממונה על עבודות השירות.

ניתנה היום, כ"ב תמוז תשע"ט, 25 יולי 2019, בהעדר הצדדים.